

Ποιός είναι φιλόανθρωπος; (Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Close up of a crystal globe passing from an old woman's hand to the little child's outstretch

1. Μην ποδοπατείς λοιπόν αυτόν που έπεσε, αλλά και να τον ελεείς. Γιατί, αν δούμε κάποιον που ενο-χλείται από τη χολή του, που έχει σκοτοδίνη και ετοιμάζεται να κάνει εμετό αυτό το κακό υγρό, απλώνου-με το χέρι μας και τον κρατούμε τη στιγμή που σπαρταράει, ακόμη κι' αν λερώσουμε τα ρούχα μας, δεν απομακρυνόμαστε, αλλά ένα μόνον επιδιώκουμε, πως θα τον απαλλάξουμε από τη δύσκολη και δυσάρε-στη αυτή κατάσταση. Αυτό ας κάνουμε και σ' αυτούς και ας τους κρατάμε, όταν κάνουν εμετό και σπαρταράνε. Ούτε να τους αφήσουμε, πριν βγάλουν όλη την πίκρα της χολής. Τότε αυτός θα σου αναγνω-ρίσει πολύ μεγάλη ευγνωμοσύνη. Όταν του περάσει το κακό, τότε θα καταλάβει καλά, από πόσο μεγάλη ταραχή τον ελευθέρωσες.
2. Όταν πέφτουν στην αμαρτία οι αδελφοί μας, δεν πρέπει να τους παραμελούμε ούτε να τους περιφρονούμε, αλλά να τους ασφαλίζουμε προτού αμαρτήσουν, μετά την αμαρτία δε να φροντίζουμε γι' αυ-τούς. Το ίδιο κάνουν και οι γιατροί· κάνουν συστάσεις στους ανθρώπους και όταν είναι υγιείς, για κείνα που μπορούν να διατηρήσουν την υγεία τους και να απομακρύνουν κάθε αρρώστια· αλλά και, όταν παραμελή-σουν τις συστάσεις τους και ασθενήσουν, δεν τους παραβλέπουν, αλλά τότε προ πάντων φροντίζουν να τους απαλλάξουν από τα νοσήματα. Το ίδιο έκανε και ο Παύλος· εκείνον δηλαδή που επόρνευσε, μετά την αμαρτία εκείνη, μετά την φοβερή παρανομία, που δεν συναντάται ού-τε στους ειδωλολάτρες, δεν τον παρέβλεψε· αλλά, ενώ εκείνος αφήνιαζε και δεν ήθελε να δεχθεί τη θερα-πεία και αντιδρούσε έντονα και έ-φευγε, τον οδήγησε στη θεραπεία και έτσι τον επανέφερε, ώστε να τον ενώσει με το σώμα της Εκκλησίας πάλι.
3. Όταν δεις, ότι κάποιος από αυτούς που διαπλέουν τη θάλασσα του βίου, έχασε τον πλούτο της σω-τηρίας του εξαιτίας κάποιας διαβο-λικής περιστάσεως και ότι κλυδωνί-ζεται και κινδυνεύει να καταποντισθεί, σταμάτησε το πλοίο σου, κι' αν ακόμη κατευθύνεσαι αλλού, φρό-ντισε για τη σωτηρία εκείνου, αφή-νοντας κατά μέρος τις δικές σου υ-ποθέσεις.

4. Εγώ δε σάς επαινώ μεν, γιατί τόσο υποφέρετε για την αδιαφορία των αδελφών μας, και θαυμάζω το ζήλο σας· θέλω όμως αυτό το ζήλο σας να τον αναμείξετε και με φιλαν-θρωπία. Γιατί ο ζήλος για τη διόρ-θωση του άλλου, που δεν συνοδεύε-ται από συμπάθεια, δεν είναι ζήλος, αλλά περισσότερο θυμός.
5. Αν η ψυχή είναι ανώτερη από το σώμα, όπως βέβαια και είναι, ό-ταν αυτή καταστρέφεται, τότε είναι περισσότερο σωστό να στενάζουμε και να οδυρόμαστε. Αν πάλι είναι αναίσθητη, και γι' αυτό το λόγο πρέπει να πενθούμε γι' αυτήν πολύ περισσότερο. Γιατί αξίζει να λυπού-μαστε περισσότερο εκείνους που επιθυμούν τον ακόλαστο έρωτα, πα-ρά εκείνους που υποφέρουν από πυρετό, και εκείνους που μεθούν περισσότερο από εκείνους που υπο-φέρουν.
6. Μη μου πεις λοιπόν, ότι «ο τάδε είναι δραπέτης και ληστής και κλέφτης και γεμάτος από άπειρα κακά», ή ότι είναι «φτωχός και παραπεταμένος και τιποτένιος και μηδαμινός», αλλά σκέψου ότι και γι' αυτόν πέθανε ο Χριστός και φθάνει αυτό να σου δώσει αφορμή να τον φροντίσεις με επιμέλεια.

(1.ΕΠΕ 9, 640, 2. ΕΠΕ 34, 378, 3. ΕΠΕ 8, 162, 4. ΕΠΕ 8, 154-156, 5. ΕΠΕ 16B, 638, 6. ΕΠΕ 27, 434)